

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Duo puncta, ne decipiamur. 49

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

uinitatem, & omnia per Iesum Christum facere
studeamus.

De duobus quæ obseruare debemus, ne
circa diuinitatis perscrutationem deci-
piamur. Cap. XLIX.

Proinde ne circa diuinitatis perscrutatione
decepiamur, duo nobis obseruanda sunt. Pri-
mum est, ne curiose vel presumptuose per-
scrutemur, quid vel quomodo sit Deus, aut oc-
cultas opera ipsius. Et ne desideremus alta qualibet
cognoscere vel intelligere, vel aliqua nobis
per diuinam reuelationem innotescere, quia in
huiusmodi nulla vera sanctitas consistit. Quin-
potius, simplices ac uniformes intra nos ipsos in
diuina presentia permanere debemus, ut sic De-
um & nos ipsos simpliciter ac uniformiter fundi-
tusque agnoscere possimus. Quod sane multo
nobis utilius meliusque fuerit, quam si omnem
caeli cursum, viresque herbarum vniuersas co-
gnosceremus. ¶ Secundum est, quod quando
piissimus Deus aliquam nobis gratiam infunde-
re dignatur, vel ab intra suæ nobis bonitatis ali-
quam cognitionem largitur, siue quiduis aliud
in nobis operatur, ne quid talium nobis adscri-
bamus, neve extollamur, nosque esse aliquid ex-
istimemus, qui reuera nihil sumus, sed potius in
fundo nostro ista semper versemus atque dica-
mus: O benedictæ Deus, quis es tu & quis sum ego?
Tu certe abyssalis es bonitas, ego vero abyssi-
salsi iniquitas. Rogo igitur te domine, ut gratia-
m quam mihi infudisti, in me conserues, et per
me opereris. (Quid enim flores proderunt, si fru-
ctus nulli subsequantur?) quatenus tibi inde ho-
nor &

MARGARITAE EVANG.

sanctionem Dei sustinet patiturque. Et in isto caro & sanguis, & medulla quoque ossium consumitur per resignationem. Siquidem homo talis seipsum cum anima & corpore totaliter offert & resignat. Tuncque Deus animam immutat, quomodo mutavit olim aquam in vinum. Et quomodo ferrum quasi in ignem transit, sic ipsa in vera resignatione consumitur, ut iam secure dicere possit: Dilectus meus mihi, & ego illi.

Qualiter anima tempore visitationis divinae sese habere, & quomodo nullam penitus siue abintus siue abextra delectationem quaerere debeat. Cap. L.

SIC sic nimirum Deus omnipotens terram visitat, eamque fructuosam reddit, inebriat atque locupletat, eiusque gemina, id est, virtuosa opera multiplicat. Et in ista visitatione et consolatione multum in profectu suo anima roboratur, si tamen in ea propriam delectationem minime requirat, & de absentia talis consolationis nullo dolore mordeatur, neque tunc minus solitudo diligens existat, & in seipsa pacifica liberata permaneat. Nulla certe in tali consolatione sanctitas consistit, nisi pro quanto procedit ad operationem boni. Quid autem prodest fructum concipere, cuius partus non subsequitur? Vera sanctitas, ipsa est aequanimitas, quae videlicet ita semper parati sumus Deo servire in adversis, sicut in prosperis. Porro in tali visitatione, satis magna discretio adhibenda est. Et primo quidem, ut nos intus & extra ad instar rei alicuius insensibilis & emortuae insensibiliter & immobiliter habeamus, nec quicquam nobis inde ascriba-